

תأليف: أولف ولينا لاندستروم | النصّ العربي: منى زريقات هيننغ
 رسوم: أولف ولينا لاندستروم
 הוצאה
 الفئة العمرية: الروضة

نشاط مع الأهل

- تتأمل معاً الرّسمة الأولى في الكتاب: بماذا يشعر سعد، وهو في طريقه إلى الحلاق؟ لماذا؟ ما الذي يدلنا في الرّسمة على شعوره؟ نتحدث مع طفلنا حول ما يشعره/تشعره هو/هي في موقف كهذا.
- عادة ما يرافق أحد الوالدين أو الإخوة الكبار الطفل في زيارته إلى صالون الحلاقة، وهذه المرافقة، بحد ذاتها، مدعاة لسرور الطفل حين يشعر أنّ أحد الوالدين قد خصّصه بوقتٍ ونشاطٍ. مع مَنْ يحبّ طفلنا الذهاب إلى صالون الحلاقة؟ هل هناك "طقس" خاص لهذه الزيارة وحولها؟
- ما الذي نحبّه في زيارة الحلاق، وماذا يزعجنا؟ قد نرغب بأن نشارك الطفل خبرتنا نحن أيضاً كأهل.
- تسريحة سعد الجديدة تفاعليّ الأم وأصدقاء سعد وأهلهم. هل أحبّوها؟ نتحدث مع الطفل حول ما يدلنا في رسومات الكتاب على ذلك.
- هناك أهلٌ يحتفظون بخصلة شعر من قصّة الشعر الأولى لطفلهم/ طفلتهم، وقد يحتفظون بصورٍ أيضاً. هذه مناسبة لفتح ألبومات الصور واسترجاع هذه المناسبة وما رافقها من مشاعر.
- كثيراً ما يرافقنا أطفالنا في زيارتنا لعدد من المرافق العامّة، مثل مكتب البريد، المصرف، السّوق وغيرها، ويكتسبون مهارات مختلفة، مثل الانتظار بالدور، والاختيار، وعدّ النقود، وغيرها. نخطّط معاً زيارة لأحد هذه المرافق، وقد نرغب بتصوير الزيارة، واستخدام الصور لتأليف كتاب مصوّر!
- "أهلاً وسهلاً بكم في عرض التسريحات الغريبة!" نجتمع أطفال العائلة، وربما كبارها أيضاً، ونوقّر الأمشاط، والربطات ومشابك الشعر وأصبغاه، ومواد مختلفة يمكن أن يستخدمها المصمّمون في ابتداع تسريحات أغرب من الخيال!

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכְּתָב בַּיּוֹם הַזֶּה

- בַּיּוֹם הַזֶּה הַקְּרִיָה הַאֲוִלִיָה, תּוֹקֵפִי עַד 12, וְתַחֲדָתִי מֵעִם הַאֲטָפָל הַחֹלֵץ חַיִּין רְאֵי סוּרֵת הַתְּסְרִיחָה הַאֲתִי תַלְבִּיחָהּ סַעַד. מַאֲזָה חִפְּרָה הַחֹלֵץ בְּרֵאֵיהֶם? מִן הַמְּתִיר אִיכָּזָב הַתּוֹקֵף עַד 17, וְהַחֲדִיחַ מֵעִם הַאֲטָפָל הַחֹלֵץ רְדֵה חַיִּין הַאֵם (יָא אֱלֹהִים!). מַאֲזָה יִתְוֹקְעוֹן אֲנִי יַחֲדָתְךָ בַּעַד זֶלֶק?
- תַּחֲדָתִי מֵעִם הַאֲטָפָל עִמָּא חַיִּין סַעַד אִסְתַּעַדָּא לַחֲלָאָה; חַיִּין אֲנִי תַּנְזֵר דּוֹרֵה, וְתַסְפֵּחַ הַמְּגַלָּת לִיחְתָּר תְּסְרִיחָה, וְאֲנִיכַסְל עַד אִמֵּה הַאֲתִי נִהְיֵת אֶלֶי הַסּוֹק. כִּיִּף יִסְתַּעַד הַאֲטָפָל בַּיּוֹם הַזֶּה? הַלֵּל יִחְתָּרוֹן חַיִּין תְּסְרִיחָה אִם הַבָּאֵל הַאֲתִי בְּרַאֲפֵחֵם? הַחֹלֵץ יִמְשֵׁחַ, וְיִקְצֵץ וְיִרְשֵׁץ... אִי אֲפַעֲלֵם אֲחֵרִי יִקְוֹם בְּיָהּ הַחֹלֵץ אֲתַנָּה הַחֲלָאָה יַעֲרַפְהָ הַאֲטָפָל (מִתֵּל: יִכְתֵּץ, יִנְזַף, יִמְסַח, יִבְסַח...)? מַאֲזָה הֵי הַאֲדוֹת הַאֲתִי יִסְתַּחְדְּמָהּ הַחֹלֵץ?
- סַעַד, וְאֲסַדְקָאוֹהּ, וְאִמֵּה אֲחִיבָוּא תְּסְרִיחָה סַעַד הַחֲדִידָה. מַאֲזָה הַאֲתִי יַדְלָנָא עַל זֶלֶק בַּיּוֹם הַזֶּה, וְבַיּוֹם הַזֶּה? סַחֲרֵי - סַדִּיקָה סַעַד - חַמְסַת לֵה אֲתַנָּה הַחֲפֵל: " מַא אֲחַמְלֵךְ!" תַּחֲדָתִי מֵעִם הַאֲטָפָל חַיִּין אִם אֲחַמְלָנָא לְאֲסַדְקָאֵנָא עַל עֵמֶל חַמְלֵם קָמוּוָה בֵּה וְאֲעַגְבִּינָא, אֲוֹ אֲנִי נִבְדִי אֲעַגְבִּינָא בְּמַזְהֵר אֲוֹ בְּגִרְצֵץ חַדִּיד. אִי חַמְלֵם מִמְּכָן אֲנִי נִסְתַּחְדְּמָם?
- בַּיּוֹם הַזֶּה מְגַמּוּעַת סַחֲרֵי, שְׁחַגְבֵי הַאֲטָפָל עַל הַחֲדִיחַ עַד חֲבֵרְתֵּם הַשְּׁחַחְשִׁיָה בַּיּוֹם הַזֶּה. מַאֲזָה יַחְבִּיבֹן בַּיּוֹם הַזֶּה הַזִּיָּאָה, וְמַאֲזָה לֹא יַחְבִּיבֹן?
- זֶה מְנַאסִּיָה לְאִתְרָא מְרַכֵּז הַלֵּב הַתְּמִתִּילִי בְּרֹזְחַתְךָ בְּמִזִּיד מִן אֲדוֹת חֲלָאָה וְתַסְפִּיף הַשְּׁחֵר. "יּוֹם הַתְּסְרִיחַת הַגִּרְיָה" מִן הַמְּמַתְעַ אִיכָּזָב אֲנִי תְּשִׁרְכִי הָאָהֶל אִיכָּזָב.
- בַּיּוֹם הַזֶּה הַרְּוּזָה כְּתָב אֲחֵר מִן סַלְסֵלָה סַעַד, חַיִּין "סַעַד וְקִבְעָתֵה הַחֲדִידָה", וְהַאֲתִי תּוֹזַע זְמַן כְּתַב הַפָּאֲנוֹס קִבֵּל סַנְתִּין. מִן הַמְּמַתְעַ אֲנִי יִתְאַמֵּל הַאֲטָפָל רְסוּמַת הַכְּתָבִינִין (לְנַפְסֵהּ הַמְּוֹלָפֵה וְהַרְּסָאֵם), וְיַבְחִתּוּ עַד הַשְּׁחַחְשִׁיָה מְשִׁרְכָה, גִּיר סַעַד וְאִמֵּה (מִתֵּל הַחֹלֵץ, וְהַמְּרָאָה הַמְּסַנֵּת, וְאֲסַדְקָאֵם סַעַד). נְשִׁאָטָא מְמַתְעָא!